

NOTA DIÀRIA

Fa ja dugues sessions que les minories es retiraren de l'Ajuntament per entendre que l'processament de tres dels seus companys d'oposició, significava una coacció en el desenvolupament del càrrec que l'cos electoral els confià. Les minories es retiraren també per companyerisme, doncs no's podien mirar passives, sense fer un acte de protesta, l'actitud incorrecta d'una majoria que, enlloc de protestar o atenuar un fet contra companys seus, l'aplaudien i l'elogiaven públicament, demostrant que no tenien aquell sentiment de companys, indispensable en tota corporació on hi conviuen homes de diferents idees.

Amb la retirada de les oposicions de l'Ajuntament, quedaren doncs ben lliures els de la colla fluïda. Sense oposició de cap mena, podran ben bé fer lo que els dongui la gana.

Be és veritat que això de lo que's donava la gana, ja ho feien fins ara amb oposicions i tot, però ells preferien que continuessin els nostres regidors acudint a actuar d'oposició governamental. Així semblava repartida la responsabilitat. Ara es veu massa clar que tota la responsabilitat es d'ells.

Està clar que ells van dient per tot arreu, que encara els anirà millor que els nostres amics no hi vagin. Essent lliures de la fiscalització de les oposicions, podran actuar amb més llibertat. Però no's creguen, que no parlen sincerament, doncs ells saben ben bé que una majoria sense oposició, pert tota

l'autoritat moral per a governar un poble, i mes quan no són les oposicions que's retiren per la seva propia voluntat, més quan se veuen obligades a retirar-se, davant de les desconsideracions i el despotisme d'una colla de conills de guix que, per estar faltats de tot, els falta inclús aquell esperit de companyerisme tan corrent en corporacions populars.

No hi fa res que quan es parli de la retirada de les minories, els fluïdes, i fins el mateix Fius llensin un despectiu tant se me'n dona! En el fons ells no sols no ho voldrien, sino que ho lamenten, i fins necessiten per a poguer donar estat legal a la seva desastrosa administració, que una oposició o altra actuï. Hagueren pogut veure amb gust l'eliminació dels senyors Coll i Roca, Coma i Bertrán. No la retirada de totes les minories.

Cal que Manresa s'hi fixi be en la situació actual de l'Ajuntament. De tots els seus actes, la responsabilitat és de la colla de la gana i del seu secretari. Per res, absolutament per res, els nostres regidors intervenen al Municipi, del qual no s'hagueren retirat mai, si no s'hagues volgut reduir los a sencilles pantalles, amb l'amenassa continuada de una querella, si s'atrevien a fiscalitzar, en un del seus drets, els actes de l'Ajuntament i dels funcionaris que la ciutat paga per a servir a tothom i no sols a un grup polític determinat.

L'obra patriòtica de "La Sardana" i de la Comissió organitzadora d'audicions públiques de la nostra dansa

Discursos d'En Blai Padró i d'En Salvador Perarnau, i adhesió d'En Ramón Masferrer.

A vosaltres, jovent, qui vetlleu amb entusiasme pel foment de la nostra dansa nacional, salut.

L'estimar la sardana, com l'estimar la nostra llengua, el nostre dret, la nostra història, totes les nostres bones costums, es tan com estimar la nostra dolça Catalunya renaixent i triomfadora. Car quiscun de nosaltres no pot pas abraçar tots els caires de la vida catalana i cal perxó que cada hu segons les seves predileccions dongui preferència a un dels aspectes tan variats i complexos en que avui ja's desplega.

Més jo sé prou bé que encara que amb caràcter preferent us dediqueu al conreu, foment i enlairament de la sardana no us són pas indiferents qualsevol de les manifestacions de cultura catalana i es perxó que preneu interès interueniu i colaboreu en totes elles. Palesament queda consignat en la vostra modesta publicació i en som tots els presents bons testimonis.

Jo que per la meua edat, sinó he perdut els entusiasmes, no tinc la virola joventut per treballar perquè surin i tinguin èxit falaguer les obres de caràcter catalanesc, estic plenament satisfet de vosaltres digníssims hereus i continuadors de la nostra tasca i tinc la joia de comptar amb un dels meus entre els capdevaners d'aquest caire del moviment patriòtic.

Caríssims; a vosaltres, doncs, qui vetlleu per a que en la nostra llar ciutadana no s'apagui el foc sagrat de les honestes costums públiques, salut i per molts anys.

Blai Padró.

Oh vosaltres preclars companys qui circuits d'amor i nodrits d'entusiasme no sols sentiu la joia del dan-

çar com una flor qui esclata de l'odor i de la llum que li sobreix pels pétals s'escampa maravillosament per tot l'entorn! Oh vosaltres caríssims amics qui heu sigut afalagats intensament per aquella dolçor qui s'és apel·lada: Fer Patria i Germanor! Jo vull dir-vos breument l'amor dels vostres somnis juvenils. Jo vull dir-vos la dona qui és forta i és brava i és alta madona de rusticitat. Jo vull dir-vos com son plens d'amor i gosadia acarant el ristre bru de Catalunya qui s'ha feta tan gran i tan plena cantant i dançant. I és perquè la seva cançó i la seva dansa, cançó morena i dansa morena qui duen ruerors de sol i de blats, virolaments de fruites enceses i fortituts de vi; la seva cançó i la seva dansa són la seva ànima i el seu esperit que la fan gran. Oh la dansa valenta de sol i de blats per les eres vessantes de cançons! Aquelles cançons de garba que han nascut i crescut dintre el pit de cada segador! Oh la dansa enporpada dels fornits pagesos qui canten saltant i ballant sobre la llum madura i escorrediga dels raimis apilotada en els tinells! Oh dansa de la nostra terra que ets la nostra terra mateixa i ets confortadora i vivificant! Jo be ho sé prou, amics, perquè l'estimem tant aquesta dansa! Jo be sé prou que rodona com és i bellugadica és una perpella oberta per a mirar fitament l'Eternitat; és l'ull vigilant de Catalunya, d'aquesta amor dels nostres somnis juvenils, i perçó miréu! fent la Sardana tot Catalunya somriu d'esperança, perquè mirant, mirant amb la serenor d'aquesta perpella immensa, ha vist apropar-se la seva llibertat!

Jo be sé prou, amics, perquè l'estimem tant aquesta dansa! Hem treballat infatigablement per ella i seria caure en villosa turpitud l'abandonar el nostre esforç. Seguiré la dansa del temps fent la dansa nostra i cada any plens d'amor i de fé per a la lluita de

amb la serenor d'aquesta perpella la nostra Patria triomfant.

Visca la nostra dansa, símbol august de la llibertat i l'engrandiment de Catalunya i visquem tots per aquest amor que li tenim!

Salvador Perarnau.

Manresa i Agost de 1919.

•••

Jo prou voldria, amics meus, acompanyar-vos en la festa que dediqueu a la benemèrita Comissió Organitzadora d'Audicions Públiques de Sardanes; però assumptes comercials me tenen empresonat i'm privaran de complaure-us com jo voldria.

El meu esperit, no obstant, se trobarà entre vosaltres, oh amics meus, com se troba a dins de llurs calzers el perfum suauíssim de les flors.

¡Qui m'ho havia de dir, farà trenta anys, quan primer que ningú, dirigint-me a la meua dansa amb to profètic li deia: «Vesten de plaça en plaça fent trunyir tes veus»!

Aquesta profecia, no's limitava, no, al ballar solament la nostra dansa, sino que volia dir: «Vesten de poble en poble, de vila en vila, de ciutat en ciutat; Vés per tot Catalunya, i agermana a tota els catalans»!... i això's va complint pausada i fermament, oh amics meus! la sardana ja no's balla solament en l'Ampurdà, si no que's balla a Barcelona, a Tarragona, a Lleida, és a dir, en tots els reconcs de nostra terra. Però aon la nostra dansa hi ha clavats més fons arrels, és en l'antiga, en la bella, en la franca ciutat del Pla de Bages, en la lleal Manresa.

¡Salut, amics meus! Continueu amb l'amor encès per la nostra dansa, propagueu la amb l'entusiasme i fé per tot arreu; sigueu sos millors apòstols; que l'alba de la meua profecia ja va apuntant en l'horitzó: Ja's veu gentada immensa qu' enrotlla mont i plana... Ja se sent la Còbra Angélica a dalt de Montserrat; ja's veu aixamplant la dansa, ja arriba del Ebre al cap de Creus.

RAMÓN MASFERRER.

Formosa conversió

A la república de Colòmbia acaba de fer la seva conversió al Catolicisme un dels homes públics d'aquell país que més han combatut a Jesucrist i l'Iglesia Catòlica.

Pocs dies després d'aquest fet, quan encara no era completament del domini públic, va presentar-se al Congrés dels diputats un projecte de llei per a retre tribut, com homanaje nacional, al Sagrat Cor.

El doctor Mejia, el «leader» del radicalisme colombià va aixecar-se per apoiar el projecte de llei amb el seu vot i la seva paraula. La sensació que això va causar a la Cambra fou indescriptible. Al final de les paraules d'En Mejia explicant el seu vot, se li tributà una gran ovació.

Jo em considero obligat—digué— a explicar el meu vot favorable al projecte de llei que s'acaba de discutir. Desde fa 54 anys perteneixo al partit radical. Molt jove encara, jo era un radical exaltat i fanàtic.

El meu pare i els meus avis sigue ren radicals; he respirat l'ambient del radicalisme anticlerical a la llar, en el Col·legi i a l'Universitat.

Jo he combatut sempre les idees catòliques, essent un enemic declarat de Jesucrist i la seva Iglesia.

Els he combatut amb totes les armes que he tingut a ma.

Empro, Déu, s'ha apladat de mi i he tingut el goig immens de comprendre els meus errors, descobrint per fi el veritable i únic camí. Avui, arrepenit, profundament arrepenit, recordo amb horror la meua vida d'altres temps. Jo detesto, renego d'ella, amb aquesta declaració solemne davant la Cambra

actuació fins ara.

De la meua vida anterior no'm quedarà res mes que l'ardidesa. Amb la mateixa energia que fins ara he combatut el catolicisme i laig ara aquesta solemne declaració de fé, el defensaré i faré la seva apologia ara, proclamant sempre ben alta que soc creient i catòlic. Els que fins ara han sigut els meus amics polítics poden atacar-me i censurar-me, però no m'impedirán treballar amb totes les meves forces pel regnat social de Jesucrist.

¡Que Crist regni, que Crist triomfi a Colòmbia i a tot el món!

Així va parlar en plena Cambra de la república de Colòmbia l'ex-«leader» anticlerical.

Crònica de la Comarca

Pont de Vilumara

Per fi s'ha resolt en nostre poble la qüestió mèdica, havent-hi establert definitivament el doctor don Carlos Cendra, de qui el poble n'està molt content.

Cal amb aquest motiu, tributar un calurosos elogi, al metge manresà doctor don Josep Tuneu, que en aquest interval de tres mesos que no teniem metge definitiu, ens feu el favor de venir diàriament a visitar.

L'exquisit tracte del senyor Tuneu, embotallat amb el seu caràcter estudios i l'experiència obtinguda, fan del senyor Tuneu un metge excel·lent i aquí el Pont, que, com a tot arreu, es difícil fer content a tothom, ell ho logrà, deixant un inesborrable record i conquerint-se una parroquia de consulta per a quan es presentin cassos greus.

—La festa major transcorregué molt animada, havent comptert molt bé són comés l'orquestra «Muxins», encaregada de la part musical.

L'ambient de tranquil·litat, característic de nostre poble, surava en tots els llocs.

Sembla mentida, que després de tan fer enraonar per les passions tan encenses d'uns i altres, que en diades com la festa major, es privaven espectacles, es detenia jovent, es privava de tocar les orquestes, etc. tot això, essent alcalde un home que's deia liberal, agafà la vara l'amic Serra i aquell riu desbordat tornà a son centre i amb tres anys d'alcaldia no hi hajagut cap desordre.

Cal recordar també de la festa major la tasca realitzada per l'Orfeó L'Unió.

Tant en la Serenata del primer dia, que cantà les sardanes *La Rodona Empordanesa* i la *Sardana de les Monges* com en el Concert del segon, tan els cantaires com el mestre Serra, estigueren lo que s'en diu bé, havent un i altre dia, la nombrosa concurrència aplegada, premiat amb xarrosos aplaudiments la tasca realitzada pels benemèrits cantaires del nostre Orfeó.

—Tota aquesta alegria, quedà aigualida dos dies després de la festa major amb un temporal, que s'emportà mitja anyada, essent molts els pagesos que no colliran gens de vi i altres ben poc. Es una llàstima, tant que costen les terres i que amb un quatr, tot queda perdut!

Corresponsal.

D'interès als soldats d'quota i dels del cupu d'instrucció d'aquest any.

L'il·lustrat Capità d'infanteria don Josep Pujol Monar ha tingut la bona iniciativa de fundar en aquesta ciutat, ja

preparatoria d'instrucció sots el títol «La Actividad», de la qual serà el Professor, quedant obert des d'avui fins el dia 20, el període d'inscripció per quants vulguin assistir-hi la qual cosa podran efectuar amb la seguretat de que en plaç breu podran obtenir el certificat d'aptitud que disposa el reglament d'Escoles militars.

El local per a l'estudi i hores de classe s'anunciarà oportunament, procurant-se puguin ésser atesos tots els alumnes per a que no tinguin de deixar les tasques quotidianes els que es dediquin a algun treball o professió.

Sabem que els honoraris seran modestos i a l'abast de tothom, donant-se, ademés, facilitats per al seu pagament.

Les instàncies i demés documents indispensables per a l'ingrés al curs s'expediran gratuïtament.

Els que desitjin inscriure's poden passar per les oficines de la «Demarcació Reserva de Manresa n.º 55» (abans Zona 29), carrer de Guimerà n.º 28, de deu a 13, tots els dies, on hi trobaran el fundador i professor d'aquella escola militar Sr. Pujol.

L'iniciativa d'aquest nostre distingit amic serà rebuda amb satisfacció per quants es trobin en el cas d'haver d'adquirir la necessària preparació militar i per lo qual, ademés de les facilitats que's proporcionarà la creació d'aquella escola, podran comptar amb la reconeguda competència de l'il·lustrat capità Sr. Pujol a qui felicitem per la seva bona iniciativa.

Els romanesos a Budapest.

Basilea, 5.

Comuniquen de Budapest que el diilluns a la tarda entraren les forces romaneses.

El cap de la divisió romanesa comunicà al burgmestre de la població, que no tenia instruccions per a ocupar-la ni per a mantenir l'ordre.

El burgmestre publicà aleshores un ban invitant al veïnat a que guardés respecte i no donés mostres d'hostilitat puix del contrari el que contravingués aquestes instruccions seria castigat.

Immediatament l'esmentat burgmestre posà a disposició de les forces romaneses dos quaters.

Opinions dels periòdics francesos sobre la caiguda de Bela-Kun i el règim bolxevista hongarés.

París, 5.

El *Petit Journal* considera la caiguda de Bela Kun com un èxit polític de l'Entente, èxit que pot tenir saludables repercussions a Rússia.

L'*Excelsior* diu que perquè l'Entente pugui comptar amb tota classe de garanties és necessari que abans que tot, procedeix i l'exercit hongarés al seu desarmament.

El *Gaulois* diu que la primera bretxa al boquet bolxevista l'han oberta els romanesos, la qual cosa s'ha de tenir en compte pels aliats per llurs resolucions ulteriors.

L'*Hecho de París* diu que Bela Kun tenia el propòsit de mobilitzar el socialisme internacional al servei de les pretensions territorials dels magiars, però que els romanesos han posat en descobert el joc.

Le *Matin* creu que no hi haurà pau a l'Europa central mentre els aliats no estiguin disposats a apoiar una política sana que respongui al desij de les poblacions.